

זוהר היומי

זוהר ויקרא – דף ז ע"ב

פרשת ויקרא

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (ז ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

דְּקוּדָּשָׁא בְּרִיךְ הוּא הָוִי, וְהָאִי עֲנוּגָא שְׂרִיָּא, בְּאַתֵּר דְּשְׂרִיָּא כַּד רִיחָא דְקַרְבָּנָא הָוִה סְלִיק.

תרגום לעברית

מִכָּאן וְהִלָּאָה - (שם) וְכָל זֶר לֹא יֵאכֹל קֹדֶשׁ. מִי הוּא הַזֶּה? אוֹתוֹ שְׁלֹא (כְּבֹד) הַקִּים אֶת הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ לְמִטָּה וְאֵין לוֹ בּוֹ חֵלֶק. לֹא יֵאכֹל קֹדֶשׁ, אֵין בּוֹ חֵלֶק מִהֶעֱנָג שְׁלִמְעָלָה שְׂיִישׁ בּוֹ אֲכִילָה, שְׁכָתוּב (שִׁיר ה) אָכְלוּ רַעִים, אֲכִילָה שְׁלִמְעָלָה הִיא הֶעֱנָג שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְהֶעֱנָג הַזֶּה שְׂרוּי בְּמָקוֹם שְׂשֻׁרוּי כְּאֲשֶׁר רִיחַ הַקְּרָבָן הִיָּה עוֹלָה.

טקסט הזוהר

תָּא חֲזִי, בְּשַׁעֲתָא דְאַשְׁתַּכַּח מְזוּנָא לְתַתָּא, אֲשַׁתַּכַּח מְזוּנָא לְעִילָא. לְמַלְכָּא דְאַתְקִין סְעוּדָתָא דִּילֵיהּ, וְלֹא אַתְקִין לְעַבְדוּהִי. כַּד אַתְקִין לְעַבְדוּהִי, אֲכִיל הוּא סְעוּדָתָא דִּילֵיהּ, וְאֵינוֹן אֲכִילֵי סְעוּדַתִּיהוּ, הָדָא הוּא דְכַתִּיב, (שִׁיר הַשִּׁירִים ה) אֲכַלְתִּי יַעֲרֵי עִם דְּבָשִׁי, דָּא סְעוּדָתָא דְמַלְכָּא. אָכְלוּ רַעִים שְׁתוּ וְשָׁכְרוּ דוֹדִים, דָּא סְעוּדָתָא דִּידְהוּ מְרִיחָא דְקַרְבָּנָא, כַּד רִיחָא דְקַרְבָּנָא הָוִה סְלִיק. וּבְגִינִי כֹה אֲקָרִי רִיחַ נִיחַח לִי. רִיחַ לְעַבְדוּהִי. נִיחַח לִי.

(מאתר דענוגא דעתיקא אשתכח) ועל דא סעודתא דמלכא אתעכב, בגין סעודתא דעבדוהי. ובגין כך, ישראל מפרנסים לאביהן שבשמים תנינן. ומסעודתא דמלכא מאן אכיל. אלא אינון נשמתין דצדיקיא.

תרגום לעברית

בא ראה, בשעה שנמצא מזון למטה, נמצא מזון למעלה. למלך שתקן את סעודתו ולא תקן לעבדיו. כשתקן לעבדיו, הוא אכל את סעודתו, והם אכלו את סעודתם. זהו שכתוב (שם) אכלתי יערי עם דבשי - זו סעודת המלך. אכלו רעים שתו ושכרו דודים - זו סעודתם מריח הקרבן, כשריח הקרבן היה עולה, ומשום כך נקרא ריח ניחח לה'. ריח לעבדיו, ניחח לה'. (ממקום הענג של העתיק נמצא) ולכן סעודת המלך מתעכבת, בגלל סעודתם של עבדיו. ומשום כך ישראל מפרנסים את אביהם שבשמים שנינו. ומסעודת המלך מי אוכל? אלא אותן נשמות הצדיקים.

טקסט הזוהר

תו פתח ואמר, (תהלים קלג) הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד, זכאין אינון ישראל, דלא יחב לון קודשא בריך הוא לרברבא, או לשליחא, אלא ישראל אחידן ביה, והוא אחיד בהו, ומחביבותא דלהון קרא לון קודשא בריך הוא עבדין. הדיא הוא דכתיב, (ויקרא כה) כי לי בני ישראל עבדים עבדי הם. לבתר קרא לון בנים, הדיא הוא דכתיב, (דברים יד) בנים אתם ליי' אלהיכם. לבתר קרא לון אחים, הדיא הוא דכתיב, (תהלים קכב) למען אחי ורעי וגו'. ובגין דקרא לון אחים, בעא לשוואה מדוריה בהו, ולא יעדי מנייהו. כדין כתיב הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד.

תרגום לעברית

עוד פתח ואמר, (תהלים קלג) הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד. אשריהם ישראל שלא נתן אותם הקדוש ברוך הוא לגדול או לשליח, אלא ישראל אחוזים בו, והוא אחוז בהם, ומחביבותם קרא להם הקדוש ברוך הוא עבדים, זהו שכתוב (ויקרא

כה) כי לי בני ישראל עבדים עבדי הם. אחר כך קרא להם בנים, זהו שכתוב בנים אתם לה' אלהיכם. אחר כך קרא להם אחים, זהו שכתוב למען אחי ורעי וגו'. ומשום שקרא להם אחים, רצה לשים את מדורו בהם ולא יסור מהם, ואז כתוב הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד.

טקסט הזוהר

ובוצינא קדישא הכי אמר, הנה מה טוב ומה נעים וגו', כמה דאת אמר (ויקרא כ) ואיש אשר יקח את אחותו. ובספרא דרב ייבא סבא, ואיש: דא קודשא בריה הוא. אשר יקח את אחותו: דא כנסת ישראל. וכל כך למה. חסד הוא, חסד הוא ודאי, והא אוקמוה. ועל דא הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד, קודשא בריה הוא וכנסת ישראל. גם, לרבות ישראל דלתתא. כדאמרינן, דהא בשעתא דכנסת ישראל (ס"א באחותא באחדותא) באחדותא בקודשא בריה הוא, ישראל דלתתא שריין בחדוותא גם אינון בקודשא בריה הוא. ובגין כך גם יחד כתיב. ובספרא דרב המנונא סבא, (ע"ז) גם יחד, לרבות צדיק. בה, בכנסת ישראל, דאינון זווגא חד, וכלא מלה חד.

תרגום לעברית

והמנונה הקדושה כך אמר, הנה מה טוב ומה נעים וגו', כמו שנאמר (ויקרא כ) ואיש אשר יקח את אחותו. ובספרו של רב ייבא סבא, ואיש - זה הקדוש ברוך הוא. אשר יקח את אחותו - זו כנסת ישראל. וכל כך למה? חסד הוא, חסד הוא ודאי, והרי פרשוה. ולכן, הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד - הקדוש ברוך הוא וכנסת ישראל. גם - לרבות ישראל שלמטה, כמו שאמרנו, שהרי בשעה שכנסת ישראל (באחות באחדות) באחדות עם הקדוש ברוך הוא, ישראל שלמטה שרויים בשמחה גם הם עם הקדוש ברוך הוא, ומשום כך כתוב גם יחד. ובספרו של רב המנונא סבא, גם יחד - לרבות צדיק. בה, בכנסת ישראל, שהם זווג אחד, והכל דבר אחד.

וְתַנִּינָן בְּפִרְשֵׁתָא דְשִׁמְעַע יִשְׂרָאֵל יִי' אֱלֹהֵינוּ יִי' אֶחָד, מֵהוּ אֶחָד. דָּא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל דְּאֶחָד בֵּיהּ בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. דְּאָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, זְוּגָא דְדָכְר וְנוֹקְבָא אֶקְרִי אֶחָד. בְּאַתְר דְּנוֹקְבָא שְׂרִיא, אֶחָד אֶקְרִי. מֵאִי טַעְמָא. בְּגִין דְּדָכְר בְּלֹא נּוֹקְבָא פֿלֵג גּוּפָא אֶקְרִי, וּפֿלֵג לָאוּ הוּא חַד. וְכֵד מִתְחַבְּרֵן כְּחָדָא תְּרִי פֿלֵגִי גּוּפָא, אֶתְעַבִּידוּ חַד גּוּפָא, וְכֵדִין אֶקְרִי אֶחָד.

תרגום לעברית

וְשִׁנִּינוּ בְּפִרְשֵׁת שְׁמַע יִשְׂרָאֵל ה' אֱלֹהֵינוּ ה' אֶחָד, מֵהוּ אֶחָד? זֶה כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל שְׁאֲחוּזָה בְּקֻדֹשׁ - בְּרוּךְ-הוּא. שְׁאָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, זְוּגָא שֶׁל זָכָר וְנִקְבָּה נִקְרָא אֶחָד. בְּמָקוֹם שֶׁהַנִּקְבָּה שׁוֹרָה, אֶחָד נִקְרָא. מָה הַטַּעַם? בְּגִלְלֵי שֶׁזָּכָר כָּלִי נִקְבָּה נִקְרָא חֲצִי גּוּף, וְחֲצִי אֵינוֹ אֶחָד. וְכִשְׁמִתְחַבְּרִים כְּאֶחָד שְׁנֵי חֲצָאֵי גּוּף, נַעֲשִׂים גּוּף אֶחָד, וְאֵז נִקְרָא אֶחָד.

טקסט הזוהר

וְהַשְׁתָּא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לֹא אֶקְרִי אֶחָד. וְרָזָא דְמִלָּה, כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל בְּגִלּוּתָא, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא סָלִיק לְעִילָא לְעִילָא, וְזְוּגָא אֶתְפָּרֵשׁ, וְשָׁמָּא קִדִּישָׁא לֹא אֶשְׁתַּכַּח שְׁלִים, וְאֶחָד לֹא אֶקְרִי. וְאִימְתִּי יִתְקַרִי אֶחָד, בְּשַׁעֲתָא דְּמִטְרוֹנִיתָא תִּשְׁתַּכַּח בֵּיהּ בְּמִלְכָּא, וְיִזְדְּוֹגוֹן כְּחָדָא. הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (עוֹבְדִיָּה א) וְהִיְתָה לִי' הַמְּלוּכָה. מֵאֵן מְלוּכָה. דָּא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, דְּמִלְכוּ בָּהּ אֶתְקַשֵּׁר, כִּדִּין (זְכַרְיָה יד) בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יִי' אֶחָד וְשִׁמּוֹ אֶחָד. וְעַל דָּא, הִנֵּה מָה טוֹב וּמָה נָעִים שְׁכֶת אַחִים גַּם יָחַד. (תְּהִלִּים קלג) כְּשֶׁמֶן הַטּוֹב עַל הָרֹאשׁ. מֵאֵן שְׁמֵן הַטּוֹב. דָּא מִשַּׁח רַבּוּת קוּדְשָׁא, דְּנִגִּיד וְנִפְיָק מַעֲתִיקָא קִדִּישָׁא, דְּאֶשְׁתַּכַּח בְּהָהוּא נֶהָר עֲלָאָה, דִּינִקָּא לְכַנִּין, לְאֶדְלָקָא בּוֹצִינִין, וְהָהוּא מִשַּׁח נִגִּיד בְּרִישָׁא דְּמִלְכָּא, וּמִרִישִׁיָּה לִיקִירוֹ דְּדִיקְנָא קִדִּישָׁא, וּמִתַּמֵּן נִגִּיד לְכָל אֵינוֹן לְבוּשֵׁי יָקָר דְּמִלְכָּא אֶתְלַבֵּשׁ בָּהוּ. הָדָא הוּא דְכְּתִיב שִׁיּוֹרֵד עַל פִּי מְדוּתָיו. עַל פִּי מְדוּתָיו מִמֶּשׁ, וְאֵלִין אֵינוֹן כְּתָרִי מִלְכָּא דְשִׁמְיָה קִדִּישָׁא אֶשְׁתַּכַּח בָּהוּ.

וְעַכְשָׁיו הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא נִקְרָא אֶחָד. וְסוּד הַדְּבָר - כְּנִסַּת יִשְׂרָאֵל בְּגָלוֹת, וְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עָלָה לְמַעְלָה לְמַעְלָה, וְהִזְוִיג נִפְרָד, וְהֵשֵׁם הַקְדוֹשׁ לֹא נִמְצָא שָׁלֵם וְלֹא נִקְרָא אֶחָד. וּמִתִּי יִקְרָא אֶחָד? בְּשָׁעָה שֶׁהַגְּבִירָה תִּמְצָא עִם הַמֶּלֶךְ וְיִזְדְּוּגוּ כָאֶחָד. זֶהוּ שְׂכֵתוֹב (עֹבְדִיָּה א) וְהִיָּתָה לָהּ הַמְּלוּכָה. מִי הַמְּלוּכָה? זֶה כְּנִסַּת יִשְׂרָאֵל שֶׁהַמְּלָכוֹת קְשׁוּרָה בָּהּ, אֲזִי (זִכְרִיָּה יד) בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה ה' אֶחָד וְשִׁמּוֹ אֶחָד. וְעַל זֶה, הִנֵּה מָה טוֹב וּמָה נָּעִים שְׂכֵת אַחִים גַּם יָחַד. כְּשֶׁמֶן הַטוֹב עַל הָרֹאשׁ. מִי שֶׁמֶן הַטוֹב? זֶה שֶׁמֶן מִשְׁחַת קֹדֶשׁ שֶׁשׁוֹפֵעַ וְיוֹצֵא מִהַעֲתִיק הַקְדוֹשׁ שֶׁנִּמְצָא בְּאוֹתוֹ נִהָר עֲלִיּוֹן, שְׁמִינִיק אֶת הַבָּנִים לְהַדְלִיק מְנוֹרוֹת, וְאוֹתוֹ שֶׁמֶן שׁוֹפֵעַ עַל רֹאשׁ הַמֶּלֶךְ, וּמִרְאֵשׁוֹ לְכַבּוֹד שֶׁל הַזֶּקֶן הַקְדוֹשׁ, וּמִשֵּׁם שׁוֹפֵעַ לְכָל אוֹתָם לְבוֹשֵׁי כְבוֹד שֶׁהַמֶּלֶךְ מִתְלַבֵּשׁ בָּהֶם. זֶהוּ שְׂכֵתוֹב שְׂיֹרֵד עַל פִּי מְדוּתָיו. עַל פִּי מְדוּתָיו מִמֶּשׁ, וְאֵלּוּ הֵם כְּתָרֵי הַמֶּלֶךְ שֶׁהֵשֵׁם הַקְדוֹשׁ נִמְצָא בָּהֶם.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (ח ע"א) ◆

טקסט הזוהר

תָּא חֲזִי, כָּל נִגִּידוֹ, וְכָל חִידוֹ דְּעֵלְמִין, לֹא נַחֲתִית לְבִרְכָּא, אֲלֵא עַל יְדָא דְּאֵלִין כְּתָרִין קַדִּישִׁין, דְּאֵינֻן שְׂמָא דְּמַלְכָּא קַדִּישָׁא, וּבִגִּין כֹּה שְׂיֹרֵד עַל פִּי מְדוּתָיו. עַל פִּי מְדוּתָיו וְדַאי כֹּמָה דָּאֵת אָמַר (בַּמִּדְבָּר ד) עַל פִּי אֶהְרֹן וּבְנָיו תִּהְיֶה. כֹּה עַל פִּי מְדוּתָיו, נַחֲתִית וְנִגִּיד לְכָלְהוּ עֲלִמִין, לְאַשְׁתַּכְּחָא בְּרִכָּאן לְכָלְא. וְתָא חֲזִי, הֵאִי שְׁמֶן

תרגום לעברית

בֹּא רָאָה, כָּל הַשָּׁפַע וְכָל שְׂמִיחַת הָעוֹלָמוֹת לֹא יוֹרְדִים לְבִרְךְ אֲלֵא עַל יְדֵי הַכְּתָרִים הַקְדוֹשִׁים הַלָּלוּ, שֶׁהֵם שְׁמוֹ שֶׁל הַמֶּלֶךְ הַקְדוֹשׁ, וּמִשׁוֹם כֹּה שְׂיֹרֵד עַל פִּי מְדוּתָיו. עַל פִּי מְדוּתָיו וְדַאי, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (בַּמִּדְבָּר ד) עַל פִּי אֶהְרֹן וּבְנָיו תִּהְיֶה. כֹּה עַל פִּי מְדוּתָיו יוֹרֵד וּמִשְׁפִּיעַ לְכָל הָעוֹלָמוֹת, לְהַמְצִיא בְּרִכּוֹת לְכָלְם. וּבֹא רָאָה, הַשְּׁמֶן הַטוֹב הַזֶּה אֵינּוּ זָמִין,

עַד אוֹתוֹ זְמַן שֶׁהַעֲבוּדָה שֶׁלְמִטָּה הָיְתָה עוֹלָה וְנִפְגָּשִׁים זֶה בָּזֶה. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (מִשְׁלֵי כ"ז)
שֶׁמֶן וְקִטְרֶת יִשְׁמַח לָב. שֶׁמֶן לְמַעַלָּה וְקִטְרֶת לְמִטָּה, אֲזִי זֶה שֶׁמִּחַת הַכֹּל. רַבִּי אֶחָא וְרַבִּי
הִוְדָה זָקְפוּ יָדֵים, וְהוֹדוּ לְרַבִּי אֲבָא.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.
מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):
creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5
עיצוב הדף: זוהר היומי.